

[Lone Dybkjær]

bejdsmarkedets parter. Det synes jeg er vigtigt at fastholde, og jeg er også tilfreds med, at regeringen fastholder det. Hermed har jeg ikke givet tilslutning til alt, hvad regeringen foretager sig, heller ikke til alt, hvad der er skrevet i redegørelsen.

Jeg vil komme med en enkelt generel kommentar til det, regeringen er inde på. Det har noget at gøre med den løbende tilpasning og den økonomiske prioritering, som regeringen foretager. Regeringen siger, at det er vigtigt, at vi sætter ind på de områder, hvor der virkelig er problemer. Det er jeg enig med regeringen i. Men det må på den anden side ikke føre til – og det synes jeg der måske er lidt tendens til – at man ligesom ikke får taget sig af de ikke helt farlige områder. Man kan måske fremhæve dem, der omgås med de kemiske stoffer, og så dem, der er i butikshandelen, eller hvad det nu kan være. Men det, at der skal sættes mest ind på området kemiske stoffer – det er jeg helt enig med regeringen i, det skal jeg vende tilbage til – betyder ikke, at man ikke skal gøre noget på det andet felt. Selv om det er vigtigt at få foretaget operationer for nyrer f.eks., kan det godt være, at det også er meget sundt at kigge lidt på migræner, og hvad der nu kan være. Der kan også være samfundsøkonomiske konsekvenser af de mindre, men så langt hyppigere skader. Her synes jeg måske nok, redegørelsen er en anelse – skal jeg sige det sådan – uafbalanceret. Det vil jeg godt have en kommentar til. Men ellers mener vi, at det er vigtigt med den løbende tilpasning.

Noget af det, som vi netop har fået belyst i denne redegørelse – i modsætning til, hvad vi måske ikke har gjort så meget ud af tidligere – er forholdet til udlandet. Jeg skal ikke komme ind på de specielle problemer omkring EF, for jeg mener også, det er afgørende, at vi får sådanne forhold i vort samarbejde i EF, at det er muligt for os selv at fastsætte regler, men det er også klart, at det er vigtigt, at vi prøver på også at få andre lande til at fastsætte nogle regler på dette felt af de nok så omtalte konkurrencemæssige grunde.

Noget af det, som egentlig slår mig lidt, når jeg ser på den redegørelse, regeringen er kommet med, er, at vi egentlig ikke står os bedre i forhold til udlandet. Jeg havde egentlig ventet, at Danmark var længere fremme, end det egentlig fremgår af redegørelsen at vi

er. Det synes jeg der kan være grund til at arbejde videre med i udvalget og se på. Jeg havde nok helt overordnet den opfattelse, at vi stort set overalt var længere fremme end andre. Nu ved jeg godt, at nogle steder er det kun henstillinger og alt det dér, men til syvende og sidst er vi ikke så godt stillet, som jeg troede vi var. Det synes jeg må give stof til eftertanke.

Jeg vil godt sige et par ord om to af de områder, regeringen er inde på, nemlig spørgsmålet om kemiske stoffer og støj. Jeg synes, det er meget vigtigt, at man får lagt vægt på spørgsmålet om kemiske stoffer. Det er fuldstændig underprioriteret i forhold til den vægtning, der har været på andre ting. Vi ser resultatet af det nu, nemlig det stigende antal skader. Det skal jeg også binde sammen med et par bemærkninger om fremtiden, som jeg kommer med til sidst. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får taget hul på det, og også vigtigt, at vi går noget robust til værks, for jeg er helt overbevist om, at her er umådelige skadevirkninger. Jeg tror faktisk, vi kun har set toppen af isbjerget på dette felt.

Med hensyn til spørgsmålet om støj kan jeg godt forstå regeringens betragtninger. Jeg vil også godt sige til hr. Bo Kristensen, som var meget inde på støj i hjemmene, at det var måske et af de områder, hvor vi med lidt halvstore børn kunne sætte lidt ind. Det er klart, at det også er vigtigt at få taget fat om det felt, fordi støj er umådelig skadelig.

Jeg vil godt komme med nogle betragtninger om de regler, der skal administreres, og her tænker jeg ikke blot på denne regelsæning, men også på nogle af de urimeligheder, vi kender i praksis.

Jeg vil for det første sige om § 9-kurserne, at jeg mener, de fik lov at køre for langt, inden man fik grebet ind over for dem. Der er for mange, der har været på for fjolledede kurser. Men dermed være ikke sagt, at man uden videre over én kam kan sige, at nu er der overhovedet ingen mennesker inden for administrationsområdet – det dækker jo meget bredt – der skal have nogle § 9-kursus. Jeg synes nok, man burde foretage en eller anden form for vurdering af, om der ikke er områder, hvor det trods alt er nyttigt at gøre noget, men hvor den undervisning, der har været, har været meningsløs.